

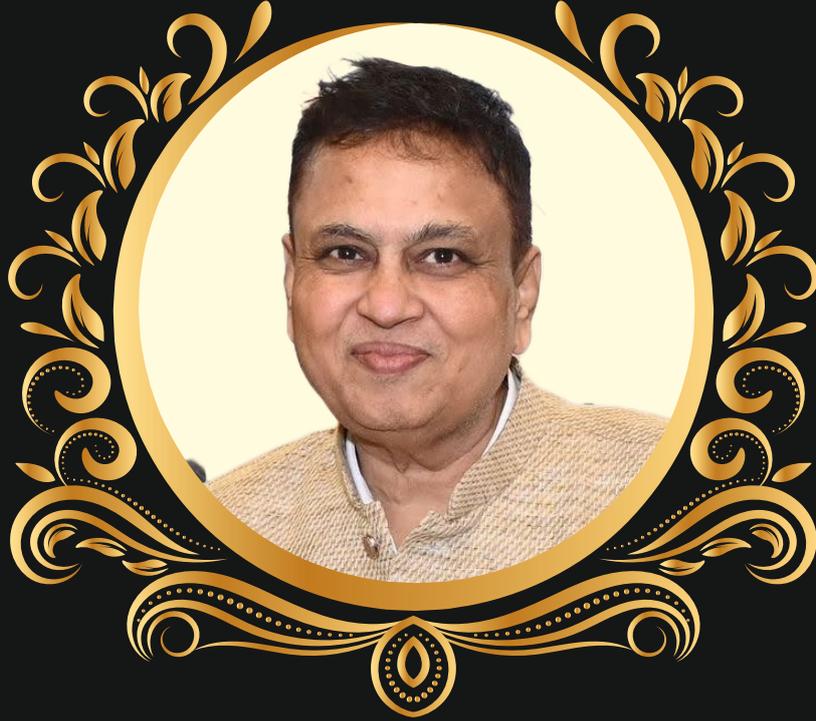

THE TIMES OF KHADAYATA

410, Yusuf Building, Veer Nariman Point Road, Fort, Mumbai 400001. • Tel.: (022) 2287 5333

ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ

અંત નથી જીવનને, ખસ રંગ બદલાવ છે,
આત્મા તો છે અમર, એતો ઇશ્વરનો ભ્રમાવ છે

શ્રી નૈનેશ એન. શાહ

૨૧/૧૧/૧૯૬૮ - ૦૫/૦૧/૨૦૨૫

INSIDE

- 03 - દિકરાની વિદાય
- 03 - ટાઈમ પાસ
- 05 - આપણી સહનશક્તિ અને સમજશક્તિ બન્ને ઘટી રહ્યા છે.
- 07 - ઘરાર દિકરો
- 09 - ખબર છે? તમે એક અને અનોખા છો?
- 11 - દેવ-માનવ
- 12 - WHY KHADAYATA RATNA ?

REVACHEMICAL PRIVATE LIMITED

AN ISO 9001:2015 & ISO 14001:2015 CERTIFIED COMPANY

+919820361122 officedesk@revachemical.com www.revachemical.com

Manufacturer of
Cleaning & Hygiene Chemicals
for Institutions

We also do
white label manufacture
for third parties

Full range of products Kitchen,
Housekeeping, Laundry, Sanitizers
Personal Care & Disinfectants

We provide
complete support for product
& packaging development

Quality
matters

દિકરાની વિદાય

ALPA A SHAH

"લક્ષ્મીજી પધાર્યા" લેબરરૂમમાં ગાયનેક મનિષાએ પ્રસૂતા ચૌલા ને વધામણી આપી. બહાર તેના પરિવારજનોએ પણ આ ખુશી વધાવી. બે વર્ષના સુખી દાંપત્યજીવનના ફળરૂપે દિકરી આગમનને ચૌલા અને શૌલના જીવનને ભર્યું બનાવી દીધું. તેનું નામ પાડ્યું વેલા. વેલાના ઉછેરમાં જીવનના ૬૨ વર્ષે પલકવારમાં વીતી ગયા. પણ દરરોજ ચૌલાના મનમાં એક વિચાર ઘૂમરાયા કરતો દિકરી ને જ કેમ સાસરે મોકલવાની? જમાઈ કેમ આપણી સાથે ન રહે. નાની વેલા આસપાસમાં રમવા જાય તોય માનું હૈયું દર અડધો કલાકે એને જોઈ આવે, માંદી પડે તો એનો જીવ કપાય, ૫ મિનીટ મોડું થાય સ્કૂલ કે ક્લાસમાંથી આવતા તો જીવ પડીકે બંધાય. સારા સંસ્કાર સાથે મોટી કરતાં આયર્ષ્ય ખર્ચાઈ એને વળાવી દેવાની? તેના સાસુ સાથે આ બાબતે ઘણીવાર ચર્ચા કરતી. ત્યારે સાસુનો પ્રેમાળ હાથ તેના માથે ફરતો બેટા કાળજું કઠણ કરો નહિતર બળાવતા તકલીફ થશે.

ચૌલા જ્યારે દિકરી વિદાયનો પ્રસંગ જોતી ત્યારે દિકરીને સાસરે ન મોકલવાનો નિર્ધાર કરતી. વચ્ચેનો કોઈ રસ્તો કાઢવા માટે હંમેશા વિચારતી. તેના કુટુંબીજનોમાં બધા જ તેને ટપારતા, તો કેટલાક હસતા. પણ એ હંમેશા કહેતી જેવી રીતે એક સારું જીવન જીવવા માટે દિકરીને ભણાવી, કેળવણી આપી જવાબદાર બનાવવાય છે. તે જ રીતે દિકરાઓને પણ તૈયાર કરાય છે તો બંને સાથે મળીને નવું જીવન જીવે એમાં સાસરે જવાની શી જરૂર?

શૌલ અને ચૌલા પણ એ વાતે ચર્ચા કરતા, ઝઘડતા અને દલીલો કરતા. ચૌલા કહેતી, આદિવાસીઓમાં દહેજ લઈને છોકરો છોકરીના ઘરે રહેવા જાય છે તો શૌલ કહે તો તું આ ગ્લોબલ વિલેજના જમાનામાં ગામડાની ક્યાં વાતો કરે છે. તું જમાનાથી જુદી વાત કર નહિ. વેલા પર એની છાપ પડી જશે તો એના લગ્નજીવનમાં ઉણપ રહેશે અને એના જવાબદાર આપણે હોઈશું. ત્યારબાદ ચૌલાએ

એ વાત પર ક્યારેય ચર્ચા કરી નહી.

આજે એ વાતને બીજા દસ વર્ષ થઈ ગયા. વેલા આજે ૨૦ વર્ષની થઈ ગઈ અને મેડિકલનું ભણતી હતી. એક દિવસ ચૌલાએ શૌલને કહ્યું, "દસ વર્ષ પહેલાં વેલાને મારાથી જુદી કરવાનો વિચાર જ મને અકળાવી મુકતો. પણ આજે એ પોતાનું સ્વાતંત્ર્ય વ્યક્તિત્વ ધરાવે છે ત્યારે એનાથી જુદા થવાનું કુ:ખ કરતા એનું સુખી જીવન વધારે મહત્વનું લાગે છે." શૌલ હસીને બોલ્યો, એ વખતની તારી વાતો યાદ કરું છું તો અત્યારે હસવું આવે છે."

ઉંમરની પરિપક્વતાએ વેલાએ પોતાનો જીવનસાથી તરીકે સાથે જ ભણતા ઋષિને પસંદ કર્યો. વણિક અને બ્રાહ્મણના આંતરજ્ઞાતિય લગ્નની હવે નવાઈ નથી રહી. બંનેના ઘરમાં સંમતિ મળી ગઈ અને ફરી પાછું એ જ ચક્કર દિકરો સાસરે જાય તો? લગ્નની તૈયારીમાં ગૂંથાયેલી ચૌલાએ એક વિચાર સૂર્યો. હા-ના ની અવલોકનમાં શૌલને તેણે કહ્યું લગ્ન પછી ઋષિ તેના મમ્મી પપ્પા ને આપણે સાથે રહીએ તો? શૌલ ચોંકી ઉઠ્યો, તું તારા કલ્પનાના ઘોડા ઘોડાવવાનું બંધ કર. કોઈ દિવસ સાંભળ્યું છે કે દિકરાને દિકરીના મા-બાપ સાથે રહે. એમની જ્ઞાતિ, જીવનશૈલી આપણાથી અલગ છે.

હા, ચોક્કસ સામેથી આવતા ઋષિએ કહ્યું, "અને એ તો વ્યવહારિક પણ નથી. લોકો સાંભળે તો હસે મજાક ઉડાવે. પણ લોકોના લીધે આપના સપનાઓ ઈચ્છાઓને મારી નહિ નાખવાના, એટલે શૌલે તરત ચોંકીને પૂછ્યું, "એટલે એમ કે તમારો પ્રસ્તાવ વિચારવા જેવો ખરો. સાથે આવેલા ઋષિના મમ્મી-પપ્પા એ પોતાનું ગ્રહણ કરતા કહ્યું અને વાતાવરણમાં અચાનક ગંભીરતા આવી ગઈ. બીજી જ્ઞાતિના માણસોને ત્રીજીવારની મીઠીગમાં સાથે રહેવા જેવો પ્રસ્તાવ કહીને ચૌલા મૂંઝાતી હતી.

ત્યાં જ ઋષિના મમ્મી કામિનીબેને કહ્યું, "મૂંઝાવ નહિ, તમારને અમારા રિવાજ, રહેણીકરણી, સ્વભાવ અલગ છે. પણ પોતાના માણસની ઠૂંક, કંપની મળે તો પ્રસ્તાવ વિચારવા જેવો છે અને ત્યારબાદ લગ્નની તૈયારી સાથે સાથે રહેવા માટેની તૈયારીઓ પણ થતી ગઈ. અંતે એક નવા બંધાતા મકાનમાં બાજુબાજુમાં ફ્લેટ લઈ બંને વેવાઈઓ જીવનમાં ગોઠવાઈ ગયા. સવારે સાથે ચાલવા જવું, સાંજે મંદિરમાં જવું, સવારનું જમવાનું ચૌલા બનાવે, સાંજે કામિનીબેન. કાચમ બંને વેવાઈ બેનપણીઓની જેમ ખરીદી કરવા સાથે જાય. બંને પોતપોતાની જ્ઞાતિના વ્યવહારો સાચવે. હા, પણ ટીવી સીરીયલો સાથે જુએ, સમાચાર વેવાઈઓ સાથે જુએ. જૂના દિવસો યાદ કરે. મિત્રોને ઘરે બોલાવે, ઈર્ષા, વેર-ઝેર, વાંધ-વચક છોડીને બંને મિત્રોની જેમ રહેતા પહેલાં જેઓ વાતો કરતા તેઓ હવે તેમની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. વેલા અંદ ઋષિએ નજીકમાં જ પોતાનો ફ્લેટ રાખવો હતો. બંને ડોક્ટર થયા પછી સાંજે ડીસ્પેન્સરીથી સીધા મમ્મી-પપ્પાને મળવા આવે બધા સાથે જમે, દિવસભરની વાતો, શનિ-રવિ બધા સાથે રહે. શોપિંગ કરે, ફરવા જાય. વેલા વહુની ફરજ પણ નિભાવી અને ઋષિ જમાઈની. જીંદગીમાં જાણે જીવંતતા આવી ગઈ અને ચૌલા પોતાનું સપનું સાચું પાડવા માટે ભગવાનનો પાડ માનતી રહી.

અલ્યા અમરીષ શાહ, વડોદરા

બ્લિસ એન્ડ હારમની

સ્પીરીચુરીલ હિલર, મેનીફેસ્ટેશન કોચ, ગર્ભ સંસ્કાર કોચ, સરતીફાઇડ સ્વિચવર્ડ પ્રેક્ટિશનર, બાલ સંસ્કાર વર્ગ

૯૦૯૯૦૩૫૯૬૭

ટાઈમ પાસ

JAYESH SHAH

૬ વર્ષથી રીટાયર્ડ થઈ ગયો છું. એક વાર કલ્યાણ જવેલર્સના અઘતન શો રૂમમાંથી હું અને મારા પત્ની પાંચ મિનિટમાં બહાર નીકળી ગયા... બહાર આવી ને જોયું તો આ શું...?

શો રૂમની સામે કાર પાસે ચલણની રસીદબુક લઈ ટ્રાફિક પોલીસ ઊભો હતો. અમે ગભરાયા અને તેને કહ્યું. ભાઈ, માંડ પાંચ મિનિટ અંદર ગયા હતા, આ વખતે જવા દયો ને... એ બોલ્યો... બધા માણસો અમને આમ જ કહે છે... હજાર રૂપિયા દંડ થશે ને પછી સમજાશે... મેં કહ્યું. હું રીટાયર્ડ માણસ છું... મારા સફેદ વાળની તો શરમ રાખો...

પહેલા એ ન માન્યો પણ પછી બોલ્યો...લાખોની ગાડી ફેરવો છો... જવેલરી ખરીદો છો... અને પછી પાછા કરગરો છો...? તમારી ઉંમર જોઈ ઠીક છે, ચાલો, માત્ર બસ્સો રૂપિયા આપી દો... મેં પૂછી લીધું... આ બસ્સોની રસીદ તો મળશે ને...? પેલાએ ના પાડી... કહ્યું, કાચદાથી કામ કરવું હોય તો એક હજાર થશે... મેં દલીલ કરી એમ કેમ ચાલે...? રીસીપ્ટ તો આપવી જ પડે ને...? અને પછી તો મેં દલીલોનો એવો મારો ચલાવ્યો કે પેલો પોલીસ ખૂબ ખિજાયો અને બોલ્યો કે બહુ કાચદાની વાત કરો છો ને, તો હવે તમને કાચદાઓ બતાવું... એક મિરર તૂટેલો છે... પાછળની નંબર પ્લેટ બરાબર નથી... પી.યુ.સી. પણ નથી... હવે તો દંડ ચાર

હજાર થશે...

મેં મારી પત્નીને કહ્યું કે આ પોલીસને સમજાવ.. પાછી તેની સાથે પણ ચર્ચા અને રકઝક ચાલી... આમ ને આમ પોણો કલાક જેટલો સમય થઈ ગયો...

એટલી વાર માં તો સીટી બસ આવી ગઈ... વાસ્તવ માં એ કાર અમારી હતી જ નહીં...!! અમે તો બસમાં ચડી ગયા... પોલીસ બિચારો અમને જોતો જ રહી ગયો...! હવે આવી તો હજાર રીતો છે રીટાયરમેન્ટ માં ટાઈમપાસ કરવાની... બોલો, સમય પસાર થઈ જાય કે નહીં...???

REVIEW YOUR
INSURANCE &
INVESTMENT
PORTFOLIO
TODAY WITH THE
**GLOBAL
ACCREDITED
EXPERT.**

We can help you with:

- Insurance Audit
- Financial Planning
- Investment Audit
- Employer-Employee Schemes
- Tax Planning

**BOOK YOUR
APPOINTMENT TODAY**

RIMA PARIKH

Certified Financial Planner
with 23 years of experience
in financial advisory.
AIA GAMA Global Award
Winner , 2022.

cfprimaparikh
 exceptionalsinc

Contact Us
+91 98204 38268

આપણી સહનશક્તિ અને સમજશક્તિ બંને ઘટી રહ્યા છે.

MONICA SHAH

દુનિયા બહુ ઝડપથી બદલાઈ રહી છે. આપણને બધાંને બધું જલદી જલદી મેળવી લેવાની ઉતાવળ આવી છે. દરેક ક્ષેત્રમાં ઉતાવળ નામના શબ્દએ હવે રીતસર પગપેસારો કરી લીધો છે. પરિણામ એ આવ્યું છે કે, "ધીરજ" શબ્દને હવે આપણે જીવનમાંથી લગભગ દૂર કરી દીધો છે. આપનારા દિવસોમાં આ શબ્દ કદાચ ડિક્ષનરીમાં જ રહી જશે એમ લાગે છે. આધુનિક યુગમાં જીવન સાથે જોડાયેલા લગભગ તમામ ક્ષેત્રોમાં ટી દેન્ટી સ્ટાઈલે સ્થાન લઈ લીધું છે. પરિણામે જીવનવ્યવહારના ક્ષેત્રમાં ઝડપ આવી ગઈ છે. જેના લીધે લીધે વ્યક્તિની નિર્ણયશક્તિ, સમજશક્તિ અને સહનશક્તિ પર એની સીધી અસર પડી રહી છે.

આપણાં જીવનવ્યવહારમાંથી સમજશક્તિ અને સહનશક્તિની બાદબાકી થાય છે ત્યારે, રોજિંદા જીવનમાં અનેક સામાજિક અને વ્યાવહારિક સમસ્યાઓનો જન્મ થાય છે. એટલે જીવનમાં સમજશક્તિ અને સહનશક્તિ જેવાં ગુણો ટકાવી રાખવા બહુ જરૂરી છે. આજકાલ આપણે સૌ નાની નાની વાતે જલદીથી ઈરીટેડ થઈ જઈએ છીએ. વાતવાતમાં આપણને ગુસ્સો આવી જાય છે. સ્થિતિને સમજવાના બદલે આપણે સીધું જ રિએક્ટ કરી દઈએ છીએ. સગવડો વધવાના કારણે ક્યારેક અગવડ પડે તો એ ભોગવવી કોઈને પોસાતી નથી. જેટલી ઝડપથી સગવડો વધી રહી છે, એટલી ઝડપથી આપણી સહનશક્તિ ઘટી રહી છે. ભૌતિક સગવડોને લીધે આપણી જીવનપદ્ધતિમાં આમૂલ ફેરફાર આવ્યો છે. ઘરમાં આપણે જ મૂકેલી વસ્તુ ન મળતી હોય ત્યારે, શાંતિથી વિચારી, વસ્તુ શોધવાને બદલે આપણે ઘરના બીજા સભ્યો પર ઉતાવળે ગુસ્સો ઠાલવી દઈએ છીએ. આપણું સંતાન પરીક્ષામાં નબળું રિઝલ્ટ લાવે છે તો એના કારણે તપાસવાના બદલે, બાળકની પરિસ્થિતિ સમજવાને બદલે, વગર વિચાર્યે એના પર આપણે ગુસ્સો કરી દઈએ છીએ. જૂની ઘરેડના વડીલ સભ્ય દ્વારા નવી પેઢીને કશીક વાતે ઠપકા સ્વરૂપે શિખામણ આપવામાં આવે છે તતો, આપણને એ વડીલ પ્રત્યે ગુસ્સો આવી જાય છે. ઘરમાં સારું કમાનાર વ્યક્તિ ઘર માટે પોતાની ત્રેવડ અનુસાર નાનો મોટો ખર્ચો કરી નાખે છે તો વડીલોને લાગે છે કે, આ વ્યક્તિ બધું ટાળવા બેઠો છે. નિવૃત્ત જીવન જીવતા આવા વડીલ વ્યક્તિએ રળવા નથી જવું પડતું, છતાં ટેવ વશ તેઓ સંતાન પર ગુસ્સો કરી નાખે છે. સરવાળે સામાન્ય બાબતને લઈને બંને પક્ષે ખટરાગ પેદા થાય છે.

અહીં બંને પક્ષે સમજશક્તિ અને સહનશક્તિનો અભાવ જોવા મળે છે. કરકસરથી જીવેલા વડીલ કરકસર કરવા કહે તો એ, એની રીતે કદાચ સાચા પણ હોય છે. એટલે આપણે એમને અને એમના સ્વભાવને સમજીને

સમજદારીપૂર્વક પ્રતિક્રિયા આપવી જોઈએ. સામા પક્ષે વડીલોએ પણ નવી પેઢીને અને નવા જમાનાને સમજવા કોશિશ કરવી જોઈએ. વળી, નાના બાળકોનાં કિસ્સામાં, એમને અને એમની મનોસ્થિતિને સમજવા માટે મોટેરાશોએ ખાસ ધ્યાન આપવા જેવું છે. જે માબાપ પોતાના નાના બાળકને નથી સમજી શકતું, એ માબાપને જોઈએ એવું સંતાન નસીબ નથી થતું. કોઈપણ રીતે ઘરમાં બાળકની ઉપેક્ષા ન થાય એની કાળજી માબાપે રાખવી જોઈએ. કારણ કે, કોઈ વ્યક્તિની ઘરમાં સતત ઉપેક્ષા થાય છે ત્યારે, આવી વ્યક્તિમાં પહેલાં ચિડિયાપણું આવે છે. પછી આ ચિડિયાપણું ગુસ્સામાં પરિવર્તિત થાય છે. વળી કોઈ વ્યક્તિની, કોઈ વાતે ભૂલ થાય તો એને સમજાવવાના બદલે, એને વારે વારે ટોકટોક કરવામાં આવે છે તો આવી વ્યક્તિ ગુસ્સાવાળા સ્વભાવની થઈ જાય છે. પછી એની સમજશક્તિ અને સહનશક્તિ પૂર્વગ્રહથી પ્રેરિત બની જાય છે.

સમજશક્તિ અને સહનશક્તિને સીધો સંબંધ છે. સમજશક્તિ હોય તો સહનશક્તિ ઓટોમેટિક વિકસતી હોય છે. સમજશક્તિ ઘટે છે તો આપોઆપ સહનશક્તિ ઘટે છે. પારિવારિક અને સામાજિક સંબંધોમાં ઊભી થતી સમસ્યાઓના મૂળમાં સમજશક્તિ અને સહનશક્તિનો અભાવ જ જવાબદાર હોય છે. ઘણીવાર આપણને ખબર હોય છે કે, અત્યારે આપણે સમજશક્તિ સાથે સહનશક્તિ બતાવવાની જરૂર છે, તો પણ આપણે પ્રકૃતિગત સ્વભાવના કારણે તેમ કરતા નથી અને આપણાં તથા પરિવાર માટે સમસ્યાને નોતરીએ છીએ. ઘરમાં એકાદ જણની આડોડાઈને કારણે આખો પરિવાર પીડા ભોગવતો હોવાના અનેક દાખલા આપણને મળી રહેશે. કેટલાંક લોકો વાંકદેખા હોવાથી પણ સામેની વ્યક્તિની સહનશક્તિની મર્યાદા પૂરી થઈ જતી હોય છે. આવી સ્થિતિમાં સમજણથી કામ લેવું ડહાપણભર્યું બની રહે છે.

સહનશક્તિ બતાવીને પાંડવો પાંચ ગામ લેવા તૈયાર થયાં હતાં, પણ સમજશક્તિના અભાવે જ દુર્યોધને પાંડવોને પાંચ ગામ નહોતા આપ્યા. જેના ફળસ્વરૂપે મહાભારત રચાયું હતું. સમજશક્તિના અભાવે જ કૈકયે રાજા દશરથ પાસે ખોટાં વચન માંગી લીધાં હતાં. તો સામા પક્ષે ભરતે યોગ્ય સમજશક્તિ બતાવીને રાજા રામ વતી રાજ્યનો કારભાર ચલાવી; પરિવારને તૂટતો બચાવી લીધો હતો. ભરતની સમજશક્તિ અત્યુત્ત હતી. રાજ્ય મેળવવા માટે અને રાજા બનવા માટે ગમે તેવા કાવાદાવા કરનારનો આ જગમાં તોટો નથી, પણ ભરતે મોટાભાઈ અને કુટુંબ પ્રત્યેના અપાર પ્રેમથી, પ્રજાના હિતમાં રાજ્ય ચલાવીને સમજશક્તિનું બેનમૂન ઉદાહરણ પ્રસ્તુત કર્યું હતું. કોઈકે

સાયું જ કીધું છે કે, સમજણ; બીજા જણની ગરજ સારે છે. આઝાદી સમયે ભાવનગરના મહારાજા કૃષ્ણકુમાર સિંહજીએ પોતાનું સમૃદ્ધ રાજ્ય, અખંડ ભારતના નિર્માણ માટે સરદાર પટેલને સોંપીને બેનમૂન સમજશક્તિનો પરિચય આપ્યો હતો.

જ્યાં જ્યાં સમજશક્તિ છે, ત્યાં ત્યાં સહનશક્તિ છે. સમજશક્તિ અને સહનશક્તિ સૌ કોઈની ભલાઈ માટેના આગવા શસ્ત્રો છે. એકતા, સંપ અને સહિયારા વિકાસ માટે એ બંનેનું હોવું આવશ્યક છે. એ બંનેના અભાવે કુટુંબ, પરિવારના માળા વેરવિખેર થઈ જાય છે. એ બંનેની હાજરી; કુટુંબ, પરિવારને આનંદ, કિલ્લોલ અને ખુશીઓથી ભરી દે છે. સહનશક્તિ અને સમજશક્તિના અભાવને લીધે જ આપણે ત્યાં મોટાભાગની આત્મહત્યાઓના બનાવો બને છે. ટૂંકી સમજણને લીધે વ્યક્તિ કદી લાંબું વિચારી શકતો નથી. સહનશક્તિના અભાવે માણસ ઉતાવળું પગલું ભરતા ખચકાતો નથી. વળી, સમજશક્તિ ન હોવાના કારણે વ્યક્તિ બીજાને સમજી શકતો નથી. અથવા તો બીજાને યોગ્ય રીતે સમજવામાં નિષ્ફળ જાય છે. કિશોર વયના બાળકોમાં સમજશક્તિ પૂર્ણ રૂપે વિકસી ન હોવાના કારણે ઈન ઘણીવાર આપણે બાળક સ્ટ્રેસ હેન્ડલ કરી શકતું નથી એટલે ઓછાં માર્ક્સ આવશે એમ માની, છૂપા ભયથી જીવન ટૂંકાવી દે છે. સ્ટ્રેસ રિલીઝ કરવા અને હળવાકૂલ થવા માટે સમજશક્તિ જ કામ લાગતી હોય છે. માનસિક તણાવ દૂર કરવા માટે ખુદમાં સમજશક્તિનું હોવું આવશ્યક છે. સમજશક્તિ હોય તો સહનશક્તિ કેળવણી હોય છે. વ્યક્તિને ખરાબ સમયમાંથી બહાર લાવવા અને વ્યક્તિને પુનઃ બેઠો કરવા માટે આ બંને ગુણો જ કામમાં લાગે છે. આ બંને ગુણોના કારણે જ માણસ વિકટ સમયમાં સ્થિરતા ધારણ કરવા સમર્થ બનતો હોય છે. આ બંને ગુણો સાવ નાની વાતને મોટું સ્વરૂપ આપવાની વૃત્તિમાંથી વ્યક્તિને બચાવી લે છે. આપણો ઈંગો આ બંને ગુણો માટે દુશ્મનની ભૂમિકા ભજવતો હોવાથી આપણે ખોટાં ઈંગોથી આપણી જાતને બચાવવી જોઈએ.

ઉપરની સઘળી વાતો સામાન્ય અને નાની લાગતી હોવા છતાં, જીવનવિકાસ માટે ખૂબ જ મોટી અને આવશ્યક છે. એટલે આપણે આપણાં જીવનવિકાસ માટે, વ્યક્તિગત રીતે પણ; સમજશક્તિ અને સહનશક્તિના ગુણોને આપણામાં વિકસાવવા જોઈએ.

વહેમ અને જીદ બંને સમજશક્તિ અને સહનશક્તિ માટે હંમેશા દુશ્મનની ભૂમિકા ભજવતા હોય છે.

It's a priority
and not an option

Life Insurance and Health Insurance

consecutive

MDRT®
for the last
21 YEARS

Lata Shah

9321379232
lata_lic@yahoo.com

Jayesh Shah

9821379232
jayesh_mf@rediffmail.com

consecutive

for the last
17 YEARS

AUTHORIZED PREMIUM COLLECTION CENTRE: OFF: 501/41, Ganesh Siddhi Society, Sector 5, Charkop, Kandivali West, Mumbai 400067 • **9833446702**
RESI.: A/602, Amruta Bldg., Sector 5, Charkop, Kandivali West, Mumbai 400067

Dharmesh Shah

MEETI INDUSTRIES

A-22, Jai Bonanza Ind. Estate,
Ashok Chakravrti Road, Kandivali (E), Mumbai - 400101.

Call : 9769142255
meetiinds@gmail.com

ધરાર દિકરો

PRATIBHA SHAH

"આટલું ફિનિશ કરો તો! ચાલો જોઈ, મોં ખોલો! એ... આઆ... હમ્મ!" અદિતિ જોઈ રહી.. અસીમ, એક નાના બાળકને ખવડાવે એમ ફોસલાવી ફોસલાવીને, પપ્પાજીને જમાડતો હતો. અત્યારના સમયે, સગા બાપની પણ કોઈને સેવા કરવી નથી ગમતી!! અને અસીમ?

અદિતિ નીરખી રહી.. પપ્પાજીને હાથ ધોવડાવીને અસીમ એમને પોતાના રૂમાલથી મોં લૂછી, મસ્ત સ્માઈલ આપી રહ્યો છે! "Lets go... પાપા !! ગાડીમાં બેસી જઈએ. ચાલો.. ચાલો.. ડ્રાઈવર પાસે કોણ બેસશે?" અને બાળકની જેમ ખીલખીલ હસતાં પપ્પાજી! અસીમે બ્લેક મર્સિડીઝ કારની આગળની સીટનો દરવાજો ખોલ્યો કે તરત પપ્પાજી એમાં ગોઠવાઈ ગયા. અસીમ અને અદિતિ, પાછળ બેઠા, અસીમના ઈશારે ડ્રાઈવરે કાર સ્ટાર્ટ કરી અને અદિતિએ સીટને ટેકે માથુ ઢાળી દીધું. આંખો બંધ થતાં જ અદિતિને એક બીજી કાર દેખાણી.. જે આવી લક્ઝરિયસ નહોતી પણ, એ જમાનામાં કારનું હોવું જ લક્ઝરિયસ ગણાતું. લગ્ન પછી, વિદાય થતી વેળાએ..એ આવી જ રીતે કારમાં બેઠી હતી અને ત્યારે.. કાનાકુસી થતી હતી.. "ખૂબ નસીબદાર અદિતિ .. કેવું પડે હો !! આ વરરાજો ગાડી લઈને આવ્યો એ ભાડાની નથી હો !! અદિતિના સાસરાવાળાની પોતાની ગાડી છે !!"

પિયર છોડવાનું દુઃખ નહોતું એમ નહિ..પણ આવું વૈભવશાળી સાસરું મળવા માટે પોતાને ખુશનસીબ માનતી હતી. અદિતિ કદાચ એવી પહેલી છોકરી હશે જેને સાસરે જવાની હોંશ હતી. જે વખતે ઘરનું કામ તો સ્ત્રીએ કરવાનું જ હોય ને! એવી સહજ માન્યતા ધરાવતા સમાજમાં અદિતિના સાસરિયે નોકરચાકરની ફોજ હતી. અદિતિને જ નહીં પણ કોઈ સ્ત્રીને ઘરનું એકપણ કામ નહોતું કરવાનું!! શરૂઆતમાં તો .. અદિતિને અજીબ લાગતું... અરે ગલગલીયા થતા.. !!

સવારે ઊઠે ત્યારે મહારાજ એને પૂછીને એને ભાવે એવા ટેસ્ટની ચા બનાવતાં. થોડીવારમાં માળી આવે, એ ગાર્ડનને ક્લીન કરે, પાણી પાઈ અને સરસ મજાના તાજા મધમધતા ફૂલોની છાબડી ભરીને આપી જાય. અદિતિના સાસુ અદિતિને કહેતા, "તને આ ફૂલોમાંથી જે ગમે અને જેટલા ગમે એ લઈ લે !!! પછી મારા લાલાને !! એ પૂજા કરતાં કરતાં બોલતાં મારો લાલો તો ભાવનો ભૂખ્યો છે...!! આવા સમજદાર સાસુ મેળવીને અદિતિ ખુશ ખુશ હતી.

ડ્રાઈવર આવીને સસરાજીની કાર, અને હવે તો અદિતિના પતિ રૂપેશની કાર પણ સાફ કરી ચકચકાટ કરતો. આમ, સવાર સવારમાં.. માળી, ડ્રાઈવર, દૂધવાળો, છાપાવાળો, મુનિમજી, કામવાળી બાઈ, .. બધાની અવરજવર ચાલુ થાય.. મહારાજ, વોચમેન અને શાંતા મા એ ચોવીસે કલાક આ વિશાળ બંગલામાં સાથે જ રહેતાં. અદિતિને આ બધા સુખના ગુબ્બારામાં.. એક ટાંચણી લાગી ગઈ.. જ્યારે એને

ઘીમે ઘીમે ખબર પડતી ગઈ કે ... તેનો પતિ રૂપેશ, ધનવાન બાપની બિગડી ઓલાદ છે !! આ દોમદોમ સાહ્યબી તો સસરાજીની જાતમહેનત અને કોઠાસૂઝની સાથે રહેલી સાહસ અને સમજદારીના ફળસ્વરૂપે આ જાહોજલાલી છે!!

રૂપેશમાં.., કઈ બધી નહોતી ?? સવારે મોડે સુધી સુઈ રહેવું, ચારદોસ્તોની સાથે મહેફિલ જમાવવી, જુગાર રમવાનો શોખ જ નહીં પણ, એ જ તો એનું મુખ્ય કામ હતું.. જુગારની સાથે દારૂ ને સિગારેટ તો એના જોડીદાર હતાં...!! ગુસ્સો તો નાકની અણીએ !! રૂપેશમાં ભૂરી લતમાંની એકેય બાકી નહોતી !!

જેવી રીતે અદિતિના સાસુસસરાને લાગતું હતું કે લગ્ન પછી રૂપેશ સુઘરી જશે તેમ અદિતિને થયું કે પોતે બાપ બનશે એટલે રૂપેશને પોતાની જવાબદારીનું ભાન થશે..!

પણ.. ના, એક સંતાન નહિ, બબ્બે સંતાનનો બાપ બન્યા પછીય રૂપેશ બેફામ જ રહ્યો..

અદિતિના સાસુ કાઈ બોલતાં નહોતા પણ, સસરાજી ઘણીવાર બોલી ઉઠતાં, "આ નિર્દોષ છોકરીના આપણે ગુનેગાર બન્યા !! આપણો દીકરો સુઘરી જશે એમ માનીને અદિતિ દીકરીની જિંદગી આપણે બગાડી છે!!"

"પણ, હું મારા જીવતાજીવ અદિતિને ઊંની આંચ નહિ આવવા દઉં...!! એમ કહેતા પપ્પાજીએ રૂપેશને સમજાવવામાં.. અરે ! ધમકાવવામાં ય કાંઈ જ બાકી નહોતું રાખ્યું!! રૂપેશ પણ, પોતાના પપ્પા સામે કાંઈ જ ન બોલતો.. !! પણ, અદિતિ ને ખૂબ ચીડવતો..!!

"પપ્પાજીની ચાગલી..! મમ્મીજીની માનેતી...!! બંગલાની મહારાણી...!! સસરાજીની દીકરી...!! સાસુજીની ચિબાવલી સખી...!!" આવું કઈ ને કઈ બોલીને રૂપેશ કહેતો.. "મને તો સાલું !!! એવું લાગે કે હું મારા ઘરે નહિ પણ, તારા ઘરે આવી ચડ્યો છું...!! તારી જ બોલબાલા છે આ ઘરમાં !!"

આવા બેચાર વાક્યોની આપલે ક્યારેક જ માંડ થતી...!! બાકી તો.. મમ્મીપપ્પા ન હોય ત્યારે તે અદિતિનો વારો કાઢતો !! એને બહાર રખડવા જવાનું મોડું જ થતું હોય !! પતિ તો નામ પૂરતો જ કે એના દિકરાદિકરીના બાપ કહેવા પૂરતો જ હતો.. !! પતિપત્નીના સબન્દે તો નહીં પણ, એક વખત કોઈ સામાજિક વ્યવહારે હાજરી આપીને એ બંને કારમાં ઘરે પાછા ફરતાં હતાં.. અને એમનો એક્સીડેન્ટ થયો..

અદિતિના..દુર્ભાગ્યે કે સદભાગ્યે ??? બંનેને ખૂબ જ ઈજા થઈ હતી અને .. અને.. પાણીની જેમ પૈસો વેરીને અદિતિના સસરાજીએ ડોક્ટરને પગ પકડીને વિનવણી કરી, "સાહેબ, જીવ તો બંનેના ઉગારી લો.. !! પણ કદાચ રૂપેશને ન બચાવી શકો તો કાંઈ નહિ.. પણ, મારી આ પારેવડી જેવી અદિતિને, મારો જીવ આપીને ચ બચાવી લ્યો !! ડોક્ટર !!"

અને પપ્પાજી ડોક્ટર સામે ઢગલો થઈ ઢળી પડ્યા.. જ્યારે અદિતિની કોમ્પલેક્શન વધી ગઈ ડોક્ટરે જણાવ્યું કે એક્સીડેન્ટમાં એની બંને કિડની ડેમેજ થઈ ગઈ છે ત્યારે ક્ષણનોય વિચાર કર્યા વગર એમણે પોતાની કિડની ડોનેટ કરવાની તૈયારી બતાવી..જો કે એમની કિડની મેચ ન થઈ પણ. સાસુ સસરાની દુઆ અને બાળકોના સદનસીબે અદિતિ માટે કિડની ડોનેટ મળી ગયો અને પપ્પાજીએ રૂપિયાની રેલમછેલ કરી.. ડોક્ટરો અને દુઆઓ સાથે પ્રભુકૃપાથી અદિતિ નો જીવ બચ્યો પણ રૂપેશ ન બચી શક્યો..!!

માવતરને મન તો જેવો પણ હતો પોતાનો દીકરો હતો અને માતાપિતાને જીવતેજીવ દીકરાની આમ અકાળે વિદાય વસમી જ હોય પણ, અદિતિ એક મોતના મુખમાંથી પાછી ફરી એનો એમને ખૂબ આનંદ હતો.

હજી તો અદિતિને પચીસ પુરા થઈ છવ્વીસમું બેઠું હતું. આવડી નાની ઉંમરે. વૈધવ્ય ?? અદિતિના સસરાએ સાસુજીને અદિતિના રીમેરેજ માટે સમજાવ્યા .. સાસુ કમને માન્યા પણ, એમને તો રૂપેશ કુછન્દે ચડી ગયો હતો ત્યારથી મનોમન ભાંગી પડ્યા હતાં અને આમ અકસ્માતે જુવાન દીકરાનું મોત થતા મનથી ભાંગી પડ્યા હતાં.

થોડા જ સમયમાં અદિતિના સાસુનું અવસાન થયું.પણ, અદિતિના સસરાએ, હિમ્મત હાર્યા વગર, અદિતિ માટે એક યુવાન શોધી કાઢ્યો અને એ જ આ અસીમ !! અદિતિનો દીકરો ચાર વર્ષનો હતો પણ, દીકરી તો જ્યારથી ડેડી બોલતા શીખી ત્યારથી અસીમે જ એને આંગળી પકડી ડગલી માંડતા શીખવાડ્યું હતું. અસીમે બાળકોની સાથે અદિતિને એટલો પ્રેમ આપ્યો કે. રૂપેશ તો અદિતિના જહનમાં ઊંડે ઊંડે ચ ક્યાંય ન રહી શક્યો !!

અસીમની આ ઘર અને ઘરના લોકો સાથેનું ઋણાનુબંધ કહો, પપ્પાજીનો લાડકો બની ગયો. ઘરની જવાબદારી સાથે ઘંઘાની બધી જ આંટીઘૂંટી એણે પપ્પાજી પાસેથી શીખી લીધી. પપ્પાજીને અદિતિ કરતા પણ વધારે કાળજીથી અસીમ લાડ લડાવતો. બાળકો મોટા થતા ગયા અને પપ્પાજી? જેમ જેમ વૃદ્ધ થતાં ગયા, બાળક જેવા બનતાં ગયા પણ, અસીમ એમને એવા લાડ લડાવતો કે પપ્પા એની પાસે જાતજાતના નખરાં કરતાં રહેતાં.

અસીમ ખુશીખુશી એમના નખરા ઉઠાવતો !! પપ્પાજીએ તો અદિતિને દીકરી સમાન માની કન્યાદાન કર્યું હતું અને અસીમની મજાક ઉડાવતાં કહેતા.. "મેં તો દિકરી માટે ઘરજમાઈ લાવવાનું નક્કી કર્યું હતું પણ, તું તો દિકરો બની ગયો, મારો "ધરાર દિકરો" બની ગયો. લોકોને પણ એમ જ ઓળખાણ કરાવતા.. આ છે અસીમ, મારો લાડકો દિકરો! "ધરાર દિકરો!"

Innovative Solutions To Your Laboratory Requirements

NEWTRONIC

- PLC based Control System
- Stand-By Humidity & Cooling
- Highest List Of Alarms
- ICDAS 21 CFR part 11 Software
- Touch Screen Display
- Mobile Alerts
- Audit Support
- Documentation

WE MANUFACTURE

Established in 1980 | Manufacture Facility of Over 60,000 sq Feet | Exporting to Over 55 Countries | Online Support Services | Globally Available Superior Quality Components | PLC - Based Intelligent Control System | Installation of More than 15,000 Chambers | Execution of single order of Walk-In Chambers worth ₹ 100 Million (USD \$ 1.7 Million)

NEWTRONIC LIFECARE EQUIPMENT PVT. LTD.

Corporate Address: Kanakia Wall Street, A-Wing 612, 6th Floor, Chakala, Andheri-Kurla Road, Near Chakala Metro Station, Andheri (E), Mumbai-400 093, India

Manufacturing Unit : Plot No- 1205 & 1206, G.I.D.C. Industrial Estate, Umbergaon - 396171, Dist- Valsad, Gujarat.

Email Id: enquiry@newtronic.in | www.newtronic.in | Contact No.: 022 6853 4600 / +91 82918 21223

ખબર છે? તમે એક અને અનોખા છો?

LATA SHAH

સાંજ ઢળી ગયા પછી તમે કોઈને ત્યાં બેસવા જાઓ છો. યજમાન તમને યા-કોફીનો આગ્રહ કરે છે. તમે કહો છો. 'રાત્રે હું યા- કોફી લઉં તો મને ઊંઘ નથી આવતી. હું નહિ લઉં. તરત જ બાજુમાંથી કોઈક હસી પડે છે, 'અત્યારે દિવસ આથમ્યે કોફી પીઓ તો રાત્રે ઊંઘ ન આવે? કેવી વાત કરો છો? અરે! હું તો યા-કોફી પીને તરત જ ઊંઘી જઈ શકું છું. તમારી વાત સાચી છે. પણ મને ઊંઘ નથી આવતી. આ બધું માનસિક છે. તમારા યજમાન કહે છે અને પછી આ 'માનસિક' વિષે ચર્ચા શરૂ થાય છે. અને તમે સંકોચ અનુભવો છો. તમે જાણો છો કે ઘણા માણસો યા કે કોફી પીને તરત જ ઊંઘી જઈ શકે છે, પણ તમને સાંજે મોડેથી યા પીધી હોય તો રાત્રે ઊંઘ આવતી નથી. તમારા માટે એ હકીકત છે. ઘણીવાર તમે એ સ્થિતિનો અનુભવ કર્યો છે એટલે તમે તેને અવગણી શકતા નથી. યા-કોફી બાબતમાં તમને અનેક પ્રકારની માન્યતાવાળા માણસો મળશે. કેટલીક વ્યક્તિઓ રાત્રે યા પીએ તો ઊંઘ ન આવે. કેટલીક વ્યક્તિઓ સાંજે યા પીએ તો પણ તેમને રાત્રે ઊંઘ ન આવે અને કેટલીક વ્યક્તિઓ તો બપોરે ત્રણ વાગ્યા પછી યા પીએ તો પણ રાત્રે ઊંઘ ન આવે. આમાંની દરેક વ્યક્તિ બીજાને 'માનસિક' ગણીને હસી શકે છે, પરંતુ એ વખતે એક પાયાની વાત ભુલાઈ જાય છે કે યા-કોફીમાં કેફીન નામના પદાર્થની અસર જુદી જુદી વ્યક્તિઓ ઉપર જુદી જુદી થઈ શકે છે.

મગજને ઉત્તેજિત કરવા માટે અને ઉત્તેજિત રાખવા માટે જુદી જુદી વ્યક્તિઓને કેફીનના જુદા જુદા ડોઝની જરૂર પડે છે. એક વ્યક્તિનું મગજ થોડા કેફીનથી ઉત્તેજિત થઈ જાય છે જ્યારે

બીજી વ્યક્તિ પર એટલા ડોઝની કશી અસર જ થતી નથી. આમ, આ ઊંઘ નહિ આવવાની વાત માત્ર માનસિક નથી. એમાં વ્યક્તિના શરીરનું બંધારણ કારણભૂત હોય છે. અને સમજવા જેવી વાત એ છે કે, દરેક વ્યક્તિના શરીરનું બંધારણ, દેખાવ, ટેમ્પરેચર, બ્લડપ્રેશર સાવ જુદાં જુદાં હોય છે. તમને સાંજે યા પીવાથી રાત્રે ઊંઘ ન આવે. લસણ-ડુંગળી ખાવાથી મોઢામાં છાલાં પડી જાય, તીવ્ર ગંધથી એલર્જી થઈ આવે, તડકામાં નીકળવાથી હૃદયના ઘબકારા વધી જાય, તો એ બધું જાહેર કરતાં તમને સંકોચ થાય છે. તમને લાગે છે કે, તમારી એ વાતોને લોકો માનસિક ગણીને હસી કાઢશે. પરંતુ એમાં સંકોચ રાખવાનું કશું જ કારણ નથી, કારણ કે તમારું નાક, તમારો ચહેરો, તમારી આંખો, તમારો અવાજ જે રીતે બીજાથી જુદાં છે એ જ રીતે તમે આખેઆખા, બીજી કોઈ પણ વ્યક્તિથી તદ્દન જુદા છો. આ પૃથ્વી પર તમે એક અને અનોખા છો. તમારી જોડ કુદરતે અગાઉ ક્યારેય બનાવી નથી અને હવે પછી પણ ક્યારેય બનાવશે નહીં.

આપણે અવારનવાર નોર્મલની વાત કરીએ છીએ, પણ આ નોર્મલની વાત બહુ છેતરામણી છે, કારણ કે નોર્મલ બ્લડપ્રેશર, નોર્મલ ટેમ્પરેચર, હૃદયના નોર્મલ ઘબકારા, નોર્મલ ઊંઘ કે નોર્મલ ખોરાક જેવું કશું હોતું નથી. બહારથી આપણે એકબીજા કરતાં અલગ દેખાઈએ છીએ. એવી જ રીતે અંદરથી પણ આપણે એકબીજા કરતાં અલગ હોઈએ છીએ. એક માણસનાં આંગળાંની છાપ બીજાને મળતી આવતી નથી એ જ રીતે એના શરીરનો કોઈ ભાગ બીજી કોઈ વ્યક્તિને બધી રીતે આબેહૂબ મળતો આવતો નથી. જુદી જુદી વ્યક્તિઓની હોજરી દેખાવમાં

અને કદ, આકાર અને રચનામાં અલગ અલગ હોય છે. તેમની પાચનશક્તિ અને પાચનની પ્રક્રિયા પણ અલગ હોય છે. ખોરાકને પચાવવા માટે હોજરીમાં આવતા પેપ્સિન નામના રસનું અને હાઈડ્રોક્લોરિક એસિડનું પ્રમાણ પણ જુદું જુદું હોય છે. અમેરિકાના પ્રખ્યાત મેયો ફાઉન્ડેશન તરફથી પાંચ હજાર 'નોર્મલ' ગણાતી વ્યક્તિઓના એક અભ્યાસમાં આ વાત જાણવા મળી છે.

આવી જ રીતે નોર્મલ ગણાતા માણસોના હૃદયની બાબતમાં પણ ભિન્નતા જોવા મળી છે અને તેમના રુધિરાભિસરણમાં પણ ભિન્નતા જોવા મળી છે. સામાન્ય રીતે નોર્મલ ગણાતી જુદી જુદી વ્યક્તિઓની થાઈરોઈડ ગ્રંથિઓ, પિચ્યુટરી, એન્ડોક્રાઈન વગેરે વિવિધ ગ્રંથિઓમાં ભિન્નતા જોવા મળી છે. આની અસર માણસની વર્તણૂક અને સ્વભાવ પર અચૂક પડે છે. એટલે જ દરેક વ્યક્તિ જુદા જુદા સંજોગોમાં જુદી જુદી રીતે વર્તે છે. એટલું જ નહિ, પણ પોતાની વર્તણૂકને જ સાચી માને છે અને બીજા ઉપર હસે છે.

આપણા જ્ઞાનતંતુઓની રચના પણ વ્યક્તિએ વ્યક્તિએ ભિન્ન હોય છે. એના પરિણામે આપણી લાગણીશીલતા પણ ભિન્ન ભિન્ન હોય છે. એક માણસને થોડું વાગતાં તે ચીસ પાડી ઊઠે છે. જ્યારે બીજાને એટલું વાગતાં તેના ચહેરાની રેખાઓ પણ બદલાતી નથી. આવું બને ત્યારે આપણે એક વ્યક્તિને ઢીલીપોચી ગણીએ છીએ અને બીજીને મજબૂત ગણીએ છીએ, પણ બંનેમાં રહેલ શારીરિક તફાવતની આપણને ખબર જ નથી હોતી.

LaptopTM wala.com

Complete Laptop Solution
info@laptopwala.com
81083 66640

Premal Parikh
INSURANCE ADVISOR

The Name You Can Trust, Save Money, Live Better!

Why is insurance needed?

- For a better tomorrow
- Security for loved ones
- Child's Future Needs / Education /Marriage
- Holding your head high in preparation for retirement
- Security against housing and business loans

Services for all insurance needs including-

- Premium collections
- Nomination changes for policies
- Name and address change
- Maturity claims
- Death claims
- Arrangement of loans on existing policies and many more....

26/A, Khetwadi 3rd Lane, 2nd Floor,
Opp. Tara Bhuvan Bldg., Mumbai - 4.
Tel.: 2309 4350 • Mob.: 9820999056
Email : premal0209@yahoo.com

Eminence
PAPER SOLUTIONS

KNOWN FOR
QUALITY

PAPER POUCHES

Paper Pouches- Food Grade

MONOCARTON BOXES

Pharma Mithai Cosmetic

PAPER BAGS

Shopping Paper Bags
Luxury Paper Bags

PAPER ENVELOPES

Paper Courier Bag Envelopes

ADDRESS:

EMINENCE PAPER SOLUTIONS

C/152, Ghatkopar Industrial Estate, L.B.S. Marg,
Behind R-City Mall, Ghatkopar West, Mumbai - 400 086.

DIAL US :

PAARTH SHAH

+91-9920003042 / +91-7021056225

દેવ-માનવ

SANDEEP SHAH

હોસ્પિટલથી ઘરે આવીને અલ્પા સીધી મમ્મીએ એને આપેલો પત્ર વાંચવા બેસી ગઈ. અલ્પા, તારો જન્મ થયો ત્યારે તારાં પપ્પાએ કહ્યું હતું કે સ્વર્ગલોકની પરી મારે ત્યાં આવી છે. એ પરીને તેમણે અકલ્પનીય લાડકોડથી મોટી કરી. તને પણ મારાં કરતાં પપ્પાની જ વધારે માયા હતી. તારી હર નાની નાની વાતમાં એ દિલથી રસ લેતા. તારી હર ઈચ્છા, હર જરૂરીયાતને એ પૂરી કરતાં. તારી આંખમાં આંસુનું એક બુંદ પણ તેમણે આવવા દીધું નથી. તારાં પપ્પા એક પિતા હોવાની સાથે તારાં મિત્ર, માર્ગદર્શક અને શુભચિંતક હતાં. તે તારાં શૈશવની, તારાં શાળા અને કોલેજકાળની બધી જ વાત તારાં પપ્પા સાથે ખુલ્લાં દિલે કરી છે. તે તારાં પ્રથમ પ્રેમની વાત જ્યારે શરમાતા શરમાતા તારાં પપ્પાને કરી ત્યારે તારાં પપ્પાએ કહ્યું હતું "એ જ પરી, તારી કિટ્ટા. તે રાજકુમારને પસંદ કર્યો એને દિલ પણ આપી દીધું ને તારાં પપ્પાને જ આ સમાચાર હવે આપે છે. માય સ્વીટ ડોલ, તે જેને પસંદ કર્યો હશે તે જરૂર લાખોમાં એક હશે. હાં, મારે કાલે જ અરોષને મળવું પડશે. આપણે ત્રણે કાલે એમના ઘરે જઈશું અને તારાં આ સંબંધને એક સુંદર નામ આપી દઈશું." આ સાંભળતા તો તું ઉછળી પડી હતી. તારી ખુશીનો કોઈ પાર ન હતો. તું સાથે જ પરીની જેમ સાતમાં આસમાનમાં વિહરવા લાગી હતી.

બીજા દિવસે રવિવાર હોય અરોષને ત્યાં આપણે અચાનક જ પહોંચી ગયાં. અરોષ એનાં મિત્રને ત્યાં ગયો હતો. ખેર ! અરોષના મમ્મી-પપ્પાને પણ તમારાં સંબંધની આછેરી જાણ હોવી જોઈએ. અમે જ્યારે તારો હાથ અરોષના હાથમાં સોંપવા માંગીએ છે એ વાતની જ્યારે એમને જાણ કરી ત્યારે તેઓ રાજી રાજી થઈ ગયાં. જો કે તેમણે એક વાતનો ખુલાસો કરતાં કહ્યું કે અરોષ એમનો દત્તક પુત્ર છે. તેઓ ખુદ પોતાનાં પુત્રના માં-બાપ બની શકે તેમ ન હતાં, તેથી રાજકોટનાં અનાથાશ્રમમાંથી અરોષ જ્યારે બે મહિનાનો હતો ત્યારે તેને દત્તક લઈ લીધો હતો. અલબત્ત, અમે અરોષને સગાં મા-બાપથી વધુ પ્રેમ આપ્યો છે. આ વાત સાંભળી અમને આંચકો તો લાગ્યો પણ અમે મનને મનાવી લીધું. એટલામાં જ અરોષ આવ્યો. એને જોતા જ હું સ્તબ્ધ બની ગઈ. ઔપચારિક વાતો કરીને આપણે ઘરે આવ્યા.

ઘરે આવીને બીજા દિવસે તારાં પપ્પાએ તને બોલાવીને કહ્યું "બેટા, તું એટલે મારી ઘડકન, મારાં શ્વાસોશ્વાસ, મારો પ્રાણ. તારી ખુશી એ જ મારી ખુશી. આજે કમને તારાં ભલા માટે મેં એક નિર્ણય લીધો છે. મને વચન આપ કે કોઈ પણ દલીલ વગર, કોઈ પણ ખુલાસા વગર તું મારાં આ નિર્ણયને માન્ય રાખીશ." તે વચન આપ્યું અને બદલામાં તારાં પપ્પાએ તને હંમેશને માટે અરોષને ભૂલી જવાનું કહ્યું. તારાં માથા પર જાણે વીજળી પડી. પરીની જાણે પાંખ જ કપાઈ ગઈ. તારો થનગનાટ અચાનક જ શમી ગયો. તું ખામોશ થઈ ગઈ. ભારે હૈયે એને રડતી આંખે તે એ નિર્ણય માની તો લીધો, પણ તે

દિવસથી પપ્પા તારે માટે પરાયા થઈ ગયાં. વિતતા સમયની સાથે તું ધીરે ધીરે સ્વસ્થ થઈ ગઈ. તારી હોંશિયારી અને તારી સુંદરતાના કારણે તારું સામેથી માંગુ આવ્યું અને તું એ ભણેલા-ગણેલા ને સુશીલ યુવાન સાગર સાથે પરણી ગઈ. આજે તું તારાં ઘરસંસારમાં બે નાનકડાં ફૂલ જેવાં બાળકો સાથે સંપૂર્ણ સુખી છે અને તો યે તે તારાં પપ્પાને હજુ સુધી માફ નથી કર્યાં. તું પપ્પા સાથે આજે યે એક ગુન્હેગારની જેમ વર્તે છે. મેં ઘણી વાર તને સત્ય જણાવવા યાહ્યું, પણ તારાં પપ્પાને આપેલાં વચનને કારણે હું તને ક્યારેય કંઈ કહી શકી નહીં. આજે અહીં હોસ્પિટલના ખાટલેથી મને જ્યારે મારી બીમારીની જાણ થઈ ગઈ છે, મને લાગે છે હું વધુ સમય નહીં કાઢું. આ કારણે જ તારાં પપ્પાના વચનને અવગણીને આ પત્ર તને રાતે જ લખ્યો છે.

અલ્પા, તારાં પપ્પા મુઠી ઉંચેરા માનવી છે. અનેક ગુણોનો ભંડાર એમનામાં સમાયેલો છે. એમનાં આદર્શો, સિદ્ધાંતો અને સમર્પણની વાતો એમનાં નામની જેમ જ અનન્ય છે. મારી જિંદગીના કોલેજકાળની આ વાત છે. એક સુંદર ઢાંચામાં ઢળાઈને જિંદગી જીવાઈ રહી હતી. કોઈ વાતની કમી ન હતી. કોઈ વાતનું દુઃખ ન હતું. મમ્મી અને પપ્પાની સાથે જિંદગી એટલી સરળતા અને સહજતાથી પસાર થઈ રહી હતી કે આખું યે વિશ્વ પ્યારું લાગતું હતું. ખેર ! આટલું બધું સુખ કદાચ વિદ્યાતાને મંજૂર ન હતું. કોલેજના અંતિમ વર્ષની અંતિમ પરીક્ષા આપીને હું ઘરે આવતી હતી. મારી જ કોલેજનાં એક બદમાશ છોકરાએ મારાં પર બળાઠાર કર્યો. મારી દુનિયામાં જાણે આગ લાગી ગઈ. મારાં શમણાઓ ખંડિત થઈ ગયા. મારું હાસ્ય વિલાય ગયું. મારાં આંસુઓ થીજી ગયાં. હું એ દિવસથી સાવ જડ બની ગઈ. પત્થર બની ગઈ. મારાં મમ્મી-પપ્પાએ એ પ્રસંગને ભૂલી જવા મને ઘણું સમજાવી, ઘણાં પ્રયત્નો કર્યાં પણ બધાં જ નાકામિયાબ નીવડ્યા. હું ઘરની ચાર દીવાલોની વચ્ચે લાશની જેમ જીવન જીવતી હતી. તે દિવસે મને અચાનક જ ઘરમાં ચક્કર આવતાં હું પડી ગઈ. અમારી પડોશમાં જ રહેતો અને મારી જ કોલેજમાં ભણેલો પણ મારાંથી સિનીયર અનન્ય મારી મદદે આવ્યો. તુરત જ એ ડોક્ટરને બોલાવી લાવ્યો. ડોક્ટરે તપાસીને કહ્યું "અભિનંદન. ઘરમાં નવા મહેમાનનું આગમન થનાર છે." ડોક્ટરના એ શબ્દો મારાં કાનમાં હથોડાના ઘા ની જેમ વાગવા લાગ્યાં. મેં મનોમન ખુદકુશી કરવાનો નિર્ણય લઈ લીધો. બીજા દિવસે કાંકરિયાની પાળેથી ઝંપલાવવા જ્યાં પગલું ઉપાડ્યું ત્યાં જ અનન્ય આવી ગયો. અત્યંત સહજતાથી અને આત્મીયતાથી તેને કહ્યું "સ્નેહા, તારી ખુદકુશીથી તારી તકલીફોનો તો અંત આવી જશે, પણ તારાં મમ્મી અને પપ્પાનું શું? તારી સાથે જે વીત્યું છે તેનો અંદાજ મને કોલેજમાંથી મળી ગયો હતો. આવાં પ્રસંગે હું કદાચ સામેથી તારી તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવત તો તને ગમતે નહીં. હવે વિદ્યાતાએ તને તારી ઈચ્છા વિરુદ્ધ પણ 'મા' બનાવવા યાહ્યું છે તો હું ઈચ્છીશ કે એ નાનકડો જીવ કે

જેનો કોઈ વાંક નથી તેને અવની પર અવતરવા દે. હું તારી સાથે લગ્ન કરવાં તૈયાર છું. હાં! બાળકનાં જન્મ બાદ આપણે તેને અનાથાશ્રમમાં મૂકી દઈશું. હાં, તેની પરવરિશ માં જરાં પણ કસર નહીં આવવા દઈએ. જો તને મંજૂર હોય તો મને જણાવજે."

પછી તો હું અનન્યને પરણી ગઈ. પરણીને અમે અનન્યનાં રાજકોટનાં ઘરે જતાં રહ્યાં. ફરી પાછું સ્વર્ગ મારાં જીવનમાં ઉતરી આવ્યું. રાજકોટમાં બાળકને જન્મ આપી, અનાથાશ્રમમાં મૂકીને અમે પાછાં અમદાવાદ આવી ગયાં. ત્રણ મહિના પછી અમે મારાં અનામી પુત્રને મળવા અનાથાશ્રમ ગયાં. અફસોસ! એક મહિના પહેલાં જ કોઈ શ્રીમંત દંપતિ એને દત્તક લઈ ગયાં હતાં. મને દુઃખ તો ખૂબ જ થયું પણ સાથે સાથે એની પરવરિશ સારી રીતે થશે એ જાણી હાશકારો પણ થયો. પછી તો તારો જન્મ થયો અને અમારું જીવન ખુશીઓથી છલકાઈ ગયું. અલ્પા, જેની સાથે તને પ્રેમ થયો હતો તે મારું જ સંતાન છે. અરોષના યહરો કે જે પેલાં બદમાશ છોકરાના યહરો સાથે આબેહુબ મળતો હતો અને તે રાજકોટના અનાથાશ્રમમાંથી જ દત્તક લેવાયો છે એ જાણ્યા પછી તારાં પપ્પા એ એક નિર્ણય લીધો. બાવીસ વર્ષ પૂર્વે મારી સાથે બની ગયેલો એ પ્રસંગ સદૈવ કાળની ગર્તામાં દફનાયેલો રહે અને માતૃત્વની ગરિમા જળવાય રહે તે માટે તારી નારાજગી વહોરીને પણ એમણે ભાઈ-બેનને પરણતા અટકાવવાનું પુણ્ય કામ કર્યું હતું. તું પપ્પાથી નારાજ રહી પણ પપ્પા તારાથી કદી નારાજ થયાં નથી. મારાં દ્વારા એમણે તારી પળ પળનો હિસાબ રાખ્યો છે. ખામોશ રહીને સદા પ્રેમની ગંગા વહાવી છે. અરોષનો જન્મ એ મારી ભૂલ ન હતી. તારી પપ્પા પ્રત્યેની નારાજગી કદાચ તારી દ્રષ્ટિએ ખોટી ન હતી. પણ અનન્ય તો વગર વાંકે હાથે કરીને બધું સહી રહ્યાં હતાં. તારી આગળ એ અતીતને ઉઘાડો પાડવા માંગતા ન હતાં. તારાં પપ્પા તો વાસ્તવમાં દેવ સમાન છે.

તારી ગુન્હેગાર માં. અલ્પાનાં હાથમાં રહેલો કાગળ આંસુઓથી ભીંજાઈ ગયો. આગળ વાંચવાને બદલે એ સીધી પપ્પાના ઘરે ગઈ અને દરવાજો ખોલીને ઉભેલાં પપ્પાને વળગી પડતાં બોલી "તમારી પરીને તમે ઉડતા શીખવાડ્યું પણ તમારાં દૈવી સ્વરૂપને જોવાની દ્રષ્ટિ કેમ ન આપી. તમારી આ પરીને માફ કરી દેશો. પપ્પા તમારાં ખોળામાં માથું મૂકીને મારે ઘણું બધું રડી લેવું છે." અનન્યની આંખમાં આંસુ આવી ગયાં, તેને વૂંછતાં અલ્પાએ કહ્યું "ભગવાનને રડવાની મનાઈ છે. હાં! એ સજા જરૂર આપી શકે.

WHY KHADAYATA RATNA ?

KCBF – Konnect eBulletin Team has introduced the column of “**Khadayata Ratna**” since last almost a year. During this period the eBulletin Team has tried to bring before its readers the highlights of prominent Khadayatas who have contributed substantially during their life span – in their respective profession, society and to Khadayata community in particular. The objective is clear – to highlight our own community people who can act as the “**Role Model**” for current as well as future generation/s.

There are almost eight billion humans (7.9) on our planet. They are spread over different continents and countries. E.g., in India we have 1.3 billion people. They further get divided in to states – like Maharashtra, Gujarat, Uttar Pradesh etc. further into Districts like Sabarkantha, Aravalli etc. Within

this further classification into different communities – like Khadayatas, Kshatriyas, Brahmins etc.

If you observe, in order to acknowledge the people for their contribution to the SOCIETY they serve they are acknowledged from time to time. E.g., **Internationally it's NOBEL PRIZE** – in all different categories. **Bharat Ratna, Padma Bhushan, Padma Vibhushan at National level.** Similarly, there are different awards in other fields like Film Industry, Literature, Army, Sports, Police etc. the objective being not just to acknowledge their contribution but to also provide the present and future generations to take lead from their life and to act as role model. E.g. Sachin Tendulkar – could be a role model for many budding cricketers. Lata Mangeshkar, Akshay Kumar in film industry, Swami Vivekanand, Swami Chinmayanand in spirituality etc.

It is with this objective we decided to provide brief profile, achievements and contributions of the prominent Khadayatas in our monthly bulletin. The name/s are approved by the majority consensus. One of the objectives of the KCBF is to also try and hold our community together at a time when the social structures and joint family systems are getting disintegrated and replaced by nucleus family units – whereas Western countries are increasingly appreciating and turning to Indian culture.

We would be glad to receive the names and write-ups of such prominent Khadayatas for coverage in forthcoming issues.

Editorial Team: Mr. Premal Parikh | Mr. Nainesh Shah | Dr. Jignesh Bhalavat | CA Jigar Shah | Ms. Pratibha Shah

Release Date: First Week of Every Month; **Frequency:** Monthly

Please send in your article / content before the 25th of the preceding month to be published in the ebulletin

Email: info@khadayatabusinessnetwork.com • **WhatsApp:** 9820999056 | 9821138471 | 9820395856

Note: We, at KCBF, have decided to publish profile of each life members and hence requested them to share details about their Business / Professional / Service etc including family in their own words (150/175). We also thought to introduce a renowned Khadayata under “Khadayata Ratna” - A person of eminence from Khadayata community who can be Businessman / Professional or Service at highest position from any field. It's a prerogative of KCBF Admin Committee from the name suggested and/or forwarded to KCBF. The honour given is based on individual's contribution to profession, community and society at large. The award carries no material/monetary medal or certificate but the basic objective is to bring to light our own people as role model for current and future generation of our community.

Disclaimer: KCBF has compiled this ebulletin with care. However, KCBF, its editorial team or the admin committee (hereafter called as “The Publishers”) does not warrant that information in this ebulletin is free of errors. The Publishers also does not necessarily agree with or endorse any statement or opinion either in the editorial material or advertisements in this ebulletin and the use of any information in this ebulletin is entirely at the risk of the reader / user.

ADMIN COMMITTEE

Ms Lata Shah
President

Ms Hiral Shah
Vice President

CA Narendra Shah
Secretary

Ms Pratibha Shah
Secretary

Ms Hemmali Nadiyana
Joint Secretary

Ms Purvi Bhalavat
Treasurer

Dr Rajendra L Bhalavat
Director

Mr Akshay Vani
Director

Mr Sandeep Shah
Director

Dr Jignesh Bhalavat
Director & Vice President

Mr Hardik Nadiyana
Joint Treasurer

Mr Jayesh Shah
Committee Member

Mr Nainesh Shah
Committee Member

Ms Monica Shah
Committee Member

Mr Premal Parikh
Committee Member

Mr Movin Mehta
Advisory

Mr Paresh D. Shah
Advisory

Mr Dilip M. Shah
Advisory

Dr CA Chaitanya S Shah
Committee Member

Mr Ketul Shah
Committee Member

Mr Rajiv Patwa
Committee Member

Ms Rutvi Shah
Committee Member

Ms. Deena Shah
Committee Member

Mr. Yogesh K Shah
Advisory

CA Nitesh Shah
Advisory

CA Jigar Shah
Auditor

CS Vaibhavi Shah
Company Secretary